

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
<ol style="list-style-type: none">1. Датум и орган који је именовео комисију 2. 10. 2015. године (број 012-199/33-2013), Декан Факултета техничких наука, на основу одлуке Научно-наставног већа Факултета техничких наука Универзитета у Новом Саду2. Састав комисије са знаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:<ol style="list-style-type: none">1. Др Радош Радивојевић, редовни професор, у.о.: Социологија, Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду, председник Комисије;2. Др Дарко Реба, ванредни професор, у.о.: Архитектонско-урбанистичко планирање, пројектовање и теорија, Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду; члан Комисије;3. Др Јелена Атанацковић Јеличић, ванредни професор, у.о.: Архитектонско-урбанистичко планирање, пројектовање и теорија, Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду; члан Комисије;4. Др Јелена Тодоровић, редовни професор, у.о.: Историја уметности, Факултет ликовних уметности Универзитета уметности у Београду, члан Комисије;5. Др Радивоје Динуловић, редовни професор, у.о.: Архитектонско-урбанистичко планирање, пројектовање и теорија, Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду; члан Комисије – ментор рада.
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
<ol style="list-style-type: none">1. Име, име једног родитеља, презиме: Миљана (Војислав) Зековић2. Датум рођења, општина, држава: 29. јун 1979, Нови Сад, СР Србија, СФР Југославија

<p>3. Назив факултета, назив студијског програма дипломских академских студија – мастер и стечени стручни назив</p> <p>Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду, студијски програм: Архитектура и урбанизам – Дипломирани инжењер архитектуре – мастер;</p> <p>4. Година уписа на докторске студије и назив студијског програма докторских студија</p> <p>2007, Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду, студијски програм: Докторске академске студије Архитектура и урбанизам;</p> <p>5. Назив факултета, назив магистарске тезе, научна област и датум одбране:</p> <p>Факултет техничких наука, Магистарске академске студије Архитектура и урбанизам, уписала 2004. године;</p>
<p>6. Научна област из које је стечено академско звање магистра наука:</p> <p>-</p>
<p>III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ</p>
<p>„ЕФЕМЕРНА АРХИТЕКТУРА У ФУНКЦИЈИ ФОРМИРАЊА ГРАНИЧНОГ ПРОСТОРА УМЕТНОСТИ“</p>
<p>IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:</p>
<p>Докторска дисертација под насловом „Ефемерна архитектура у функцији формирања граничног простора уметности“, кандидаткиње Миљане Зековић садржи укупно 11 поглавља на 227 страница писаног текста. Текст је илустрован богатом графичком документацијом (фотографијама, дијаграмима, табелама, приказима скица, итд.).</p> <p>Главном делу рада претходи документација пагинирана бројевима (од 1 до 6), која садржи:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Насловну страницу дисертације (1); - Обавезну општу документацију на српском језику, са изводом и кључним речима (2); - Обавезну општу документацију на енглеском језику, са изводом и кључним речима (3); - Садржај рада (4-5); - Уводну страницу у рад (6). <p>Овај део рада представљен је на укупно 6 страница писаног текста.</p>

Структура главног дела рада је следећа:

1. УВОД
(стр. 7 - 22)
2. ЕФЕМЕРНА АРХИТЕКТУРА И ГРАНИЧНИ ПРОСТОРИ
(стр. 23 - 38)
3. КОРЕЛИРАЈУЋИ ПРОСТОРНИ ФЕНОМЕНИ И ТЕОРИЈЕ
ПРОСТОРА - ПОЗИЦИОНИРАЊЕ
(стр. 39 - 56)
4. АРХИТЕКТУРА, ТЕХНОЛОГИЈА И СПЕКТАКЛ У
ПОЛИВАЛЕНТНОМ КОНТЕКСТУ ПОЧЕТКА ХХИ ВЕКА
(стр. 57 - 76)
5. ОПРОСТОРЕЊЕ ГРАНИЧНОГ – МАНИФЕСТАЦИЈЕ, ФУНКЦИЈЕ И
ПОТЕНЦИЈАЛИ ЕФЕМЕРНЕ АРХИТЕКТУРЕ
(стр. 77 - 181)
6. ЗАКЉУЧНО РАЗМАТРАЊЕ
(стр. 182 -188)
7. ЛИТЕРАТУРА
(189 - 202)
8. ОДАБРАНА БИБЛИОГРАФИЈА
(203 - 206)
9. ИНДЕКС ИЛУСТРАЦИЈА
(стр. 207 - 214)
10. ИНДЕКС ПОЈМОВА
(стр. 215 - 221)
11. ИНДЕКС ИМЕНА
(стр. 222 - 227)
12. ПРИЛОГ 1: УПОРЕДНИ ПРИКАЗ ДИЈАГРАМА

13. ПРИЛОГ 2: БИОГРАФИЈА МИЉАНЕ ЗЕКОВИЋ СА ПРЕГЛЕДОМ
РАДОВА

Главни део дисертације садржи укупно шест сложених поглавља (од 1 до 6) и има укупно 182 странице текста. Списак литературе (под бројем 7) и списак одабране библиографије (под бројем 8) садрже велики број јединица, сврстаних у примарне изворе (који обухватају оригиналне дијаграме, табеле, планове, пројекте, фотографије, видео записе и друге медијске документе), секундарне изворе (књиге, каталоге, чланке и часописе) и терцијарне изворе (енциклопедије, појмовнике и речнике) и приказан је на укупно 18 страница текста.

Индекси појмова и имена (под бројем 10 и 11) садрже такође значајан број релевантних јединица, а приказани су на укупно 13 страница текста.

У својој биографији кандидаткиња је на укупно 6 странице текста дала приказ сопственог образовног и професионалног развоја, као и преглед својих референтних дела – књига, научних и стручних радова, излагања на научним и стручним скуповима, као и изведених објеката, пројеката и уметничких дела у области архитектуре и урбанизма.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

У првом од шест централних поглавља своје докторске дисертације, које је насловљено као УВОД (1), кандидаткиња је изложила најпре предмет, циљеве и задатке истраживања, а затим је приказала систем радних хипотеза, очекиване резултате истраживања, као и научне методе које је у истраживању применила. Ово поглавље рада она је закључила прегледом и критичким приказом досадашњих истраживања, и то у два дела: у првом је изнела преглед и анализу, док је у другом формулисала свој критички приказ претходних истраживачких и теоријских искустава које је, као релевантне, идентификовала у процесу рада на овој докторској дисертацији.

Назив дисертације „Ефемерна архитектура у функцији формирања граничног простора уметности“ формулисан је јасно и прецизно, што је омогућило кандидаткињи да недвосмислено дефинише истраживачки проблем, док је као истраживачко поље у географском смислу посматрала глобални простор, а у хронолошком се ограничила на период између шездесетих година двадесетог века и 2015. године, времена закључења истраживања и завршетка докторске дисертације, обухватајући, тако, најсавременије појаве и догађаје.

Проблем, односно, предмет истраживања представља изузетно инспиративну, провокативну и релевантну тему у савременој теорији архитектуре и урбанизма, и, истовремено, историји и теорији савремене уметности и културе. Још је у пријави теме своје докторске дисертације кандидаткиња истакла да ефемерну архитектуру схвата као средство, подстицај и оквир за формирање граничних простора у којима настаје уметност, односно, уметничка дела. Као субјекат у функцији формирања граничног простора уметности, појам ефемерне архитектуре она је одредила као категорију која се односи на типологију архитектонских објеката и (или) структура чија је основна одлика привременост постојања у простору и времену.

Кандидаткиња Миљана Зековић је у истраживању користила бројне и богате референтне изворе (књиге, научне и стручне текстове, периодику, као и електронске изворе), на основу чега је успела да изгради вредан, адекватан и ефикасан аналитичко-критички дискурс.

Кандидаткиња је као основни циљ истраживања формулисала указивање на улогу ефемерне архитектуре у формирању граничних простора уметности. Утврђен је и низ специфичних циљева који воде ка расветљавању проблема, дефинисању јасне и прихватљиве терминологије, као и специфичног приступа теми која је заснована на потреби за поновним промишљањем фактора реалности и трајности архитектонских средстава и исхода у времену сталних промена у свим додирним областима и дисциплинама које су предмет овог истраживања. Конкретно, она је утврдила феноменолошки оквир за разматрање фактора који одређују манифестацију односа *човек – простор*, а у специфичном контексту уметности постављеног тријадно као *посматрач – простор – догађај*.

Претпостављени резултати истраживања су обухватили јасно описану и дефинисану терминологију примењену у испитивању ефемерне архитектуре и граничних простора у уметности, као и утврђивање основних функција и модела примене које остварује ефемерна архитектура у процесу формирања граничног простора уметности.

Такође, један од важних циљева рада је и дефинисање комплексне структуре уније просторних нивоа који се формирају у оваквом процесу, дефинисање улоге ефемерне архитектуре, њених средстава и манифестација у процесу формирања граничног простора уметности, уз могуће интерпретације овако успостављених простора и њихово вредновање. У раду је ефемерна архитектура посматрана и успостављена као нова типолошка категорија, при чему је кандидаткиња дефинисала концепт граничног простора унутар ове категорије, као и механизма који ка успостављању граничног простора воде.

Посебна пажња је посвећена дефинисању концепта просторних пракси као система примене односа *човек – простор*, односно, *ефемерни простор – уметнички догађај – успостављање граничног простора посматрача*.

Као основну хипотезу, кандидаткиња Миљана Зековић је дефинисала следећи став:

- У комплексном контексту контакта човека са уметничким догађајем, успоставља се виши (сложени) ниво просторности хумане егзистенције – гранични простор – кроз који посматрач, независно од нивоа личне активности у датом тренутку, постаје субјекат доживљаја, који га затим, у некој мери идентитетски одређује. Овом приликом се физички оквир, у смислу неопходне топографске одреднице – места одвијања догађаја, конструише логиком, средствима и манифестацијама ефемерне архитектуре, као најрелевантнијим избором у односу на транзиторну природу целокупног феномена.

Научне методе које је у свом раду кандидаткиња применила зависиле су од редоследа и динамике истраживања, па је употребљено неколико методолошких поступака, циљано усмерених ка одређеним фазама рада. Пре свега, рад је засновала на две основне методе: методи студије случаја и методи анализе садржаја. Метод студије случаја кандидаткиња је користила у идентификацији, анализи, вредновању и тумачењу референтних примера, док је метод анализе садржаја примењен на проучавање текстуалних и других секундарних извора.

Друго поглавље, којим је започела приказ својих теоријских истраживања, а под насловом ЕФЕМЕРНА АРХИТЕКТУРА И ГРАНИЧНИ ПРОСТОРИ (2) кандидаткиња је поделила у три главе. У првој се бавила дефиницијама ефемерне архитектуре, у другој концептом граничности и појмовима *лиминалност*, *лиминално* и *лиминоидно*, а у трећој основним одредницама и релацијама унутар граничног простора уметности.

У трећем поглављу, насловљеном: КОРЕЛИРАЈУЋИ ПРОСТОРНИ ФЕНОМЕНИ И ТЕОРИЈЕ ПРОСТОРА – ПОЗИЦИОНИРАЊЕ, у пет глава она је развила свој теоријско-истраживачки дискурс. Прву главу посветила је просторности егзистенције и формирању поетских слика, да би у другој у средишту њене пажње био хумани простор егзистенцијалиста, односно, тема места коме, како тврди кандидаткиња, „признајемо простор”. Трећу главу, коју је посветила тријадном односу: енергија – простор – време, она је поделила у две јединице, при чему је у првој размотрила гранични простор у типологији „трећих простора”, а у другој теорије простора и просторне праксе, односно, како наводи, „гранични простор посредништва”.

Чврта глава трећег поглавља је посвећена темама просторног прага и међупростора, односно, (психолошком) стању „између”. Пета глава трећег поглавља односи се на разматрање феноменолошких приступа у архитектури.

Четврто поглавље своје докторске дисертације кандидаткиња Миљана Зековић насловила је као АРХИТЕКТУРА, ТЕХНОЛОГИЈА И СПЕКТАКЛ У ПОЛИВАЛЕНТНОМ КОНТЕКСТУ ПОЧЕТКА ХХИ ВЕКА. Ово поглавље обухвата четири главе, где у првој кандидаткиња разматра пост-постмоденизам као плуралитет могућности за успостављање нове парадигме, а, унутар ње, и посебну тему текућег простора у контексту савремених технологија и променљивости просторних парадигми данас. Другу главу четвртог поглавља она посвећује посматрању архитектуре и технологије „извана” као спецификуму поновног промишљања, а трећу ефемерализацији као процесу уједињења простора са технологијом. Поглавље закључује разматрањем спектакла као „општег места тренутка” и, посебно, сензибилитета посматрача за доживљај, што подразумева и подложност посматрача манипулацији.

Пето поглавље представља рефлексију примарног истраживања, где је кандидаткиња, бавећи се студијама случаја, указала на шест примера, по њеном мишљењу најрепрезентативнијих, за проучавање кључне теме свог истраживања.

Овде она наставља специфичан поетско-проблемски приступ именовану одређених појава и тема какав је већ демонстрирала у теоријском истраживању, а који комисија посматра у непосредној релацији са начином именовања појава, струја и покрета које је применио амерички сценограф и теоретичар сценског простора Ли Симонсон у свом канонском делу „*The Stage is Set*”. Овакав приступ већ по себи имплицира изражен критички и стваралачки став аутора, што комисија сматра посебно значајном и не тако често уоченом карактеристиком докторских дисертација.

Кандидаткиња, дакле, као први пример и прву студију случаја уводи простор павиљона лондонске Серпентин галерије, и то у временском дијапазону између 2000-те и 2012-те (2015-те) године, посматрајући као кључни параметар потребе као генератор приступа пројектовању, и, потом, тему облика као доминанте, те идеје као доминанте, најзад, корисника као доминанте, разматрајући, унутар тога, посредни и отворени контакт, да би ову главу закључила темом прожимања идеја, то јест, свеобухватног приступа.

Једино ову студију она оставља лишеном већ поменутог поетско-проблемског насловљавања. Закључује је, међутим, одељком под насловом *Сублимација*, који, потом, успоставља као категорију у свим наредним примерима којима се бавила. Овде она уводи посебно формулисани табеларни приказ приступа и тема, чиме гради специфичну менталну мапу високог набоја. Даље, она ову мапу трансформише у ауторски дијаграм. Тај поступак и тај део истраживања комисија вреднује посебно високо.

Друга глава насловљена је као *Ефемерна екстратериторија*, и посвећена је националном павиљону Хрватске на Бијеналу архитектуре у Венецији 2010. године, отварајући истовремено и тему Бијенала у целини.

Трећа глава посвећена је простору инсталације и перформанса.

Овде се кандидаткиња најпре бави простором перформанса у архитектонској инсталацији, анализирајући рад архитекте Орена Сагива у односу на рад кореографа и плесача Јожефа Нађа на Прашком квадријеналу 2011. године, у оквиру пројекта *Intersection*. Затим, она пажњу усмерава на тему простора уметничке инсталације, коју проучава на примеру Еме Кричли, да би се у трећем делу окренула теми простора инсталиране природне средине, и то на примеру уметничке праксе Филипа Бислеја.

У четвртој глави Миљана Зековић разматра потенцијале напуштених простора, кроз теме реутилизације индустријског наслеђа, ефемерне улоге архитектуре која нестаје и репрезентације стања распада, анализирајући различите примере, са тежиштем на искуствима Октобарског салона у Београду и суочавања ове манифестације са различитим просторним оквирима у којима је реализована.

Пету главу кандидаткиња посвећује простору приче, теми коју изводи из теорије простора Мете Хочевар, а коју проучава на примеру рада савременог мађарског позоришног и филмског редитеља Арпада Шилинга, *Трилогији Криза*, рада у коме је и сама учествовала. Комисија овде жели да нагласи да треба посебно вредновати способност кандидаткиње да са одговарајуће дистанце посматра уметничке појаве и искуства која су великим делом и њена лична.

Студијом случаја која је посвећена проучавању отварања Олимпијских игара, као специфичне типологије унутар категорије државног спектакла, кандидаткиња закључује ово, пето поглавље свог рада. Она суочава искуства, карактеристике и манифестације из Атине 2004-те, Пекинга 2008-е и Лондона 2012-те године, посматрајући најпре архитектуру (Стадион као место спектакла), па чињенице (различите нумеричке податке који граде посебан значењски контекст), да би се затим посветила детаљној критичкој анализи и упоредном вредновању самих церемонија.

Потом у раду следи закључно разматрање, које, истовремено, представља и сублимат самог рада.

VI СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КОЈИ СУ ОБЈАВЉЕНИ ИЛИ ПРИХВАЋЕНИ ЗА ОБЈАВЉИВАЊЕ НА ОСНОВУ РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА У ОКВИРУ РАДА НА ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

Научни радови:

1. **Зековић, М.:** „Liminal Space in Art: the (In)security of our own Vision“, str. 70-82; u ur. Palinhos, J.; Maia, M. H.: „Dramatic Architectures: Places of Drama, Drama for Places“, Centro de Estudos Arnaldo Araújo CESAP/ESAP, Porto, Portugal, 2014. ISBN 978-972-8784-60-7 M33
2. Жугић, В, **Зековић, М.:** “Performative vs. Co-performative: Functions of Space in Performative Events”, 3rd Global Conference - Reframing Punishment and 2nd Global Conference - Time, Space and the Body, Oxford, United Kingdom, 1-3 september, ISBN 978-1-84888-344-4 2013 – објављивање рада у току <http://www.inter-disciplinary.net/probing-the-boundaries/persons/reframing-punishment/conference-programme-abstracts-and-papers/session-4b-a-rhythmical-reading-of-space/>) M33

Стручно-уметнички радови:

1. **Зековић Миљана:** "Једна прича - бескрај инспирације (Причајмо чулима)" {"One story - infinite inspirations (Talking to our senses)"} - прва награда на међународном конкурсy по позиву за предлог студентске радионице за пројекат Међународне размене знања студената сценског дизајна - ISDSWE 2012 (International Stage Design Students' Works Exchange), Централна академија драме (The Central Academy of Drama), Пекинг, Н. Р. Кина, 2012. <http://www.isdswe.com/news/show/id/882AC8E2-83E4-4B16-972E-3D5C5C08187B/?lang=en> M22
2. **"Јр.co.de"** - дугометражни играно-документарни филм, први део трилогије "Криза" ("Krizis") у продукцији Кретакера (Krétakör), Вудимпешта, Мађарска, 2011 - члан ауторског тима: http://ftp.kretakor.eu/web_anyagok/work/2011/krizis/stab.pdf http://www.trafo.hu/en-US/program_2116 M23
3. **Прашко квадријенале сценског дизајна и простора (Pražské Quadriennale Scénografie a Divadelního Prostoru) 2011:** уметнички пројекат изведен у згради Руде Право (Rudé Právo), Праг, Чешка Република, 2011. - члан ауторског тима: <http://www.intersection.cz/prague/spectacles/kretakor/>; <http://experiment.jp.co.de/#/documentary> M23

VII ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

На основу сложеног и продуктивног истраживачког процеса који је спровела у раду на својој докторској дисертацији, кандидаткиња је формулисала следеће закључке:

- Ако је некада и постојало независно разматрање простора и времена, данас су ови феномени сажети у одређеној временско-просторној компресији која као последицу доноси извесну „темпорализацију простора и опросторење времена“. Према Палазми, једино чуло које омогућује макар површну перцепцију овог технолошки убрзаног феномена је чуло вида, које, опет, узрокује живот означен вечним садашњим тренутком, сравњеним брзином и динамиком одвијања догађаја. Описану брзину промене свих контекста којима смо окружени, у смислу конструисања физичких оквира неопходних да подрже одвијање било какве активности, на супериоран начин обрађују концепти и манифестације ефемерне архитектуре, што је и показано анализом низа конкретних чинилаца и дејстава овог феномена;
- Детаљном анализом примера конкретног једноставног типа павиљона у оквиру типологије ефемерних структура пројектованих за потребе уметничких манифестација, изложби и репрезентативних догађаја, указано је на потенцијале овакве, по димензијама сведене форме да се реализује кроз пренос конкретних услова и потреба друштвених контекста који је окружују. Ово је спроведено кроз поделу улазних фактора као утицајних сила које су павиљоне концепцијски одредиле, те систематизацију примера према критеријумима произашлим из анализе. Закључна подела павиљона на подтипове у смислу формалистичког (којим доминира фактор облика), филозофског (којим доминира фактор идеје), те концепта посредног и отвореног социјалног контакта (којима доминира фактор коришћења), представља само исцртавање контура једног поља небројених интерпретација и потенцијала.
- Ефемерни просторни оквир који настаје у више или мање временски одређеној, али у основи привременој пренамени објеката постојећег градитељског фонда којима је ускраћена првобитна утилитарна функција, је од посебног значаја за расветљавање утицаја области ефемерне архитектуре. Анализом доприноса у пољу савремене археологије, хумане географије и јасно дефинисаног вида уметности, могуће је закључити да је конструисани метанаратив састављен од физичког и историјског наратива напуштене архитектуре и успостављеног наратива уметничког чина/дела квалитативни услов за разумевање суштине сајт-специфик приступа у уметности. Како „сећање посредује просторним трансформацијама“, то се закључује да просторне трансформације које одређују ефемерни оквир о ком је реч, садрже уникатне квалитативне чиниоце, који даље одређују квалитет и тон успостављања уметничких наратива у њему.
- Испитивањем одређених ефемерних екстрема у контексту концепције, организације и реализације сложених уметничких форми (у овом раду - тоталног уметничког дела, и спектакла), закључује се да је употреба најширег дијапазона средстава ефемерне архитектуре изузетно ефикасан начин за управљање динамиком и брзином промена које овакви типови уметности подразумевају.

Обзиром да је „задатак уметности и архитектуре уопште да реконструишу искуство једног неиздиференцираног унутрашњег света, у ком нисмо само посматрачи, већ коме неодвојиво припадамо“, закључује се да ефемерна архитектура у функцији успостављања привременог просторног оквира ове врсте уметничких догађаја, то са сигурношћу адекватно испуњава.

VIII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Након пажљиве, детаљне и свеобухватне анализе, Комисија је начин приказа и тумачење резултата истраживања спроведеног у оквиру докторске дисертације Миљане Зековић под насловом „Ефемерна архитектура у функцији формирања граничног простора уметности“ оценила као изузетно квалитетан, а сам рад као значајан допринос феноменолошком и теоријском разматрању функција простора у савременој уметности, култури и друштву.

IX КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Комисија за оцену докторске дисертације Миљане Зековић под насловом „Ефемерна архитектура у функцији формирања граничног простора уметности“, након пажљиве, детаљне и свеобухватне анализе, закључује следеће:

1. Дисертација је написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме ове докторске дисертације;
2. Дисертација садржи све битне елементе неопходне за позитивну оцену дисертације;
3. Дисертација представља оригинални допринос науци;
4. Комисија није уочила битне недостатке дисертације, па тиме ни њихов утицај на резултате истраживања.

X ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене дисертације, комисија предлаже:

- да се докторска дисертација кандидаткиње **Миљане Зековић** под насловом **„Ефемерна архитектура у функцији формирања граничног простора уметности“** прихвати, а кандидаткињи одобри јавна одбрана дисертације.

У Новом Саду, 16. октобра 2015.

Др Радош Радивојевић, редовни професор,
Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду,
председник Комисије;

Др Дарко Реба, ванредни професор,
Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду;
члан Комисије;

Др Јелена Атанацковић Јеличић, ванредни професор,
Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду;
члан Комисије;

Др Јелена Тодоровић, редовни професор,
Факултет ликовних уметности Универзитета уметности
у Београду, члан Комисије;

Др Радивоје Динуловић, редовни професор,
Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду;
члан Комисије – ментор рада